

İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞIMIZDA İŞÇİ SINIFI

Aydınlık Gazetesi, 30 Ekim 2017

Yıldırım Koç

Türkiye günümüzde emperyalizme karşı ikinci bir kurtuluş savaşı veriyor.

Birinci Kurtuluş Savaşımızda işçi sınıfımız çok zayıftı. Osmanlı işçi sınıfının önemli bir bölümü azınlıklardandı ve bu kesim işgalci Yunan ordusunu destekledi. İşçi sınıfının geride kalan kesiminin büyük bölümü ve onların örgütleri ise Kurtuluş Savaşı'na karşı duyarsız kaldı. Emperyalist saldırı o tarihlerde onların ekmeklerini küçültmüyor, haklarını kısıtlamıyordu. Tam tersine, Dünya Savaşı sırasında ekmeklerinin küçülmesinin sorumlusu olarak İttihatçıları görüyor, sendikal özgürlükleri tanıyan ve bazı grevlerde onları destekleyen işgal kuvvetlerine olumlu bakıyorlardı. Bu dönemde örgütlü Müslüman işçilerin büyük bölümünü yönlendiren İştirakçi Hilmi ise (güvenilir iddialara göre) İngiliz ajanıydı. Ekmek kavgası ile vatan mücadelesi birbirinden kopuktu.

GÜNÜMÜZDE ŞARTLAR FARKLI

Emperyalizme karşı verdiğimiz İkinci Kurtuluş Savaşı'nda koşullar tümüyle farklı. Bugün ekmek ve hak mücadelesiyle vatan savunması örtüşüyor.

Peki, işçi sınıfı içinde emperyalistlerle işbirliğinden yana olan örgüt ve kişiler yok mu?

Var tabii, ancak onların gücü her geçen gün daha da azalıyor.

Günümüzde vatan savunması, işçi sınıfının geçim ve hak mücadelesini temel almadan gelişemez.

Diğer taraftan, işçi sınıfının geçim ve hak mücadelesi de vatan mücadelesini temel almadan gelişemez.

Bu iki mücadelenin ayrılmaz bütünlüğü hâlâ yeterince kavranılmış değil.

HALKIMIZIN YÜZDE 70'İNDEN FAZLASI ÜCRETLİDİR

Yaşamını bir başkasına ait işyerinde çalışarak kazanan veya işgücünü bir işverene satan insanlar işçi sınıfını oluşturur. Türkiye'de bu insanlar işçi, memur, sözleşmeli personel, geçici personel gibi hukuki statülerde çalıştırılıyorlar; ancak bu farklı statüler onların ait olduğu toplumsal sınıfı değiştirmiyor. Ayrıca, ücretli olarak çalışmak isteyen işsizler de bu toplumsal sınıfa dahil.

Bu insanların ve ailelerinin toplam nüfus içindeki payı yüzde 70'in epeyce üstüne çıktı. Köyler boşaldı.

Birinci Kurtuluş Savaşımızın kitlesi köylüydü; nüfusun yaklaşık yüzde 80'i köylerde yaşıyordu. Onlara öncülük yapan vatanseverlerin büyük bölümü de asker ve sivil ücretlilerdi.

İkinci Kurtuluş Savaşımızın kitlesi işçi sınıfıdır. Köylülüğün nüfus içindeki payı yaklaşık yüzde 20'ye düştü; daha da düşmeye devam ediyor.

MÜCADELENİN ZORUNLU BÜTÜNLÜĞÜ

Günümüzde işçilerin ve memurların karşı karşıya olduğu geçim ve hak sorunlarının temelinde emperyalizm vardır. Kapitalist sömürü tabii ki önemlidir; ancak kapitalist sömürüyü daha da ağırlaştıran, emperyalist sömürüdür. Bugün gündemdeki görev, öncelikli olarak emperyalist sömürüye ve baskıya engel olmaktır.

Özelleştirmeleri düşünün! Dayatan kim? Emperyalizm. Türkiye'nin düşük fiyatlarla yaptığı ihracatı düşünün! Emperyalist ülkelerin işçileri daha düşük fiyatla iç çamaşırı, televizyon, vb. satın alabilsin diye ülkemizde bunları üreten işçilerin ücretleri düşürülüyor, çalışma koşulları kötüleştiriliyor. Sorumlu, bu eşitsiz değişim ilişkilerini dayatan emperyalizm. Taşeron işçiliğini düşünün! İç ve dış borç faiz ödemeleri artınca, bunun yükü işgücü maliyetlerine bindiriliyor ve düşük maliyetli işçilik olarak taşeron işçiliği dayatılıyor. Sorumlu yine emperyalizm.

İşçi sınıfı, çalışma ve yaşama koşullarını geliştirecekse, emperyalizme karşı tavır almaya zorlanıyor. 1990'lı yıllardan itibaren işçi eylemlerinde ABD ve AB emperyalizmi karşıtı sloganların benimsenmesi bunlarla bağlantılı.

İkinci Kurtuluş Savaşımız sınıf mücadelesi temelinde gelişecek bir milli mücadeledir.